

Чл. 207.) Ако корабленачалникът има позоволение да вљезва въ различни пристанища за допълнение или промънение на товара си, бѣдствiята на обезбѣденитѣ стоки не сѫ въ тежест на обезбѣдителя, но само доро сѫ тѣ въ корабя или въ опредѣленитѣ за товарянието имъ или растоварене ма-
вуны; освѣнь ако сѫществува противно условие.

Чл. 208.) Ако обезбѣженiето е направено за опре-
дѣлено време, подиръ неговото истечење, обезбѣдителът са
освободява отъ сѣко задължение, а обезбѣждаемыйтѣ може
да обезбѣждава новытѣ бѣдствiя.

Чл. 209.) Обезбѣдителът са освободява отъ бѣдствiя-
та и придобива обезбѣдителната заплата, ако обезбѣждае-
мыйтѣ проводи корабя по-надалечь отъ опредѣленото въ обе-
зателныя записъ мѣсто, макаръ и да е по сѫщия пътъ. Но
обезбѣженiето напълно има сила, ако са скрати плуванiето.

Чл. 210.) Сѣко обезбѣженie, което е направено подиръ
изгубянието или пристиганiето на обезбѣденитѣ стоки, е
недѣйствително, ако има доказателство, че обезбѣждаемыйтѣ
е билъ извѣстенъ за изгубянието, или обезбѣдителът за
пристиганiето на обезбѣденитѣ стоки, или ако има при-
знакъ, че преди подписванiето на обезателныя записъ сѫ
можлъ да иматъ свѣдѣнiе за тѣзи приключения.

Чл. 211.) Признакътѣ сѫществува, ако, като са зематъ
въ вниманиe отстоянiето на мѣстото и средствата на съобще-
нието, проистича че отъ мѣстото, дѣто е билъ корабътъ при-
стигналъ или изгубилъ, или отъ мѣстото дѣто е било при-
стигнало първото за туй извѣстiе, е било възможно туй из-
вѣстiе да са препрати преди подписванiето на обезбѣдител-
ныя обезателенъ записи въ мѣстото, дѣто са е съчинилъ.

Чл. 212.) Обаче, ако обезбѣженiето са е направило по
добро или зло извѣстiе, поменуемыйтѣ въ предидущите чле-
нове признакъ не са приема. Тогазъ обезателныйтѣ записъ
не са уничтожава, освѣнь ако са докаже, че обезбѣждаемыйтѣ
е знаилъ за изгубянието, или обезбѣдителът за пристига-
нието на корабя преди подписванiето на обезателныя записи.